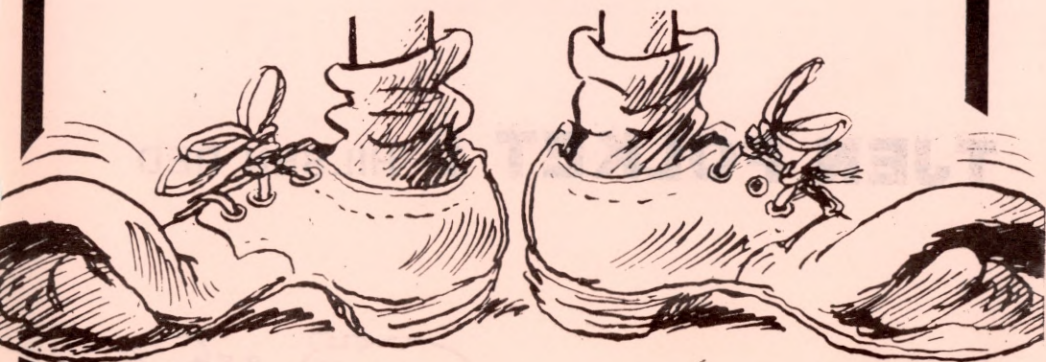

ffp

OKTOBER 1984

**OSLO MÅ BÆRES MED
NYE SKO - DINE !?**

INNHold:

Innhold	s.	2
Tar laget ditt vare på nye medlemmer	s.	3
Et press og en bønn	s.	5
Høstplan for tilbakeleggende avdeling	s.	7
Vedtak om høstplanen	s.	10
Skal "fleest mulig stortingsmandater" være vårt mål	s.	11
Hva skal vi med statslaga	s.	12
Kamp mot "venstrefløyen"	s.	13
Opp, bundne trelle	s.	14
FFPs serviceside	s.	15
Svar	s.	16
Hva drømmer du om	s.	17
Pupper "på spidd"	s.	19

TJEN FOLKET ! HILSEN RED

Frist for innlevering til
neste nummer: 1. november

Frist for innlevering til
julenummer: 29. november.

TAR LAGET DITT VARE PÅ NYE MEDLEMMER ?

Verveansvarlig i DS

- Vi har hatt ei vervekampanje som har resultert i mange nye.

- Vi har fortsatt sirkler på gang som vi håper gir ytterligere uttelling.

Men hva skjer med de nyrekruterte? Blir de tatt vare på i laga? Flere lag rapporterer at det har hjulpet på entusiasme og innsatsviljen å få nye kamerater med. Dette vitner om forståelse for den ressursen nye medlemmer representerer for partiet.

Samtidig er vi neppe kvitt en gammel tendens til å la de nye omtrent utelukkende ta ansvar for sin egen politiske utvikling: Er du ett nytt men svært pågående medlem får du nok noe hjelp og fostring, men er du litt mer avventende og forsiktig, er sjansen stor for å bli gående for lut og kaldt vann - og kanskje raskt melde seg ut igjen: "Partiet trenger visst ikke meg".

Hvordan nye folk blir tatt vare på henger sjølsagt sammen med situasjonen i laga. Sliter laga med

politiske og organisatoriske problemer vil dette nødvendigvis virke inn på hvordan nye kamerater møtes.

Og: I DS vet vi at mange lag strever: Det har blitt og blir - etter min mening - reist berettiga kritikk for neglisjering av grunnorganisasjonene. For at partiet som helhet skal ta vare på nye medlemmer på skikkelig vis, trengs en langt sterkere fokusering på grunnorganisasjonene enn det som nå er tilfelle.

Men det trengs uansett en del "STRAKSTILTAK".

For å nevne noen:

- Et hvert nytt medlem bør få en fadder. Dvs. en erfaren kamerat som får spesielt ansvar for å følge opp det nye medlemmet.

F.eks. mht. uløste politiske motsigelser: Plan for hvordan få diskutert dette/løst en del.

Sosiale og personlige vansker-/hindringer som det i første omgang kan være lettere å drøfte med en før det evt. tas opp i en større sammenheng.

Det er viktig at fadderens briefing på denne oppgave (hva med å lage en fadderinstruks?).

Avdelingsstyret vil utvilsomt måtte være nøkkelledet for at en slik fadderordning skal fungere i praksis. Det er avdelingsstyret som må veilede/kontrollere fadderer i forhold til oppgava.

Sammen med fadderer må avdelingsstyret sikre at alle nye medlemmer får en personlig oppgave i laget (stor eller liten). Denne oppgava bør sees både i forhold til hva laget som helhet trenger "arbeidskraft" til og i forhold til hvilke ressurser og interesser den nye kameraten har.

Og: Alle nye medlemmer skal ha

rett til studier og skoling: Om dette blir deltagelse på ny sirkel (med uorganiserte) for å komme bedre inn i stoffet eller om det betyr igangsetting av en grunn-sirkel trinn 2 i laget eller annet, må avgjøres lokalt: Etterhvert kan vi vel vente noe av den nye parti-skolen også.

Men husk: Ingen nye medlemmer bør overlates til bare sjølstudier. Og teorien trenger hver enkelt om vi skal ta mål av oss til å revolusjonere verden.

Om lag, styrer, enkeltmedlemmer har ideer/gode erfaringer på dette feltet: skriv om dem i FFP.

før....

under....

etter....

medlemskap?

ET PRESS OG EN BØNN

KK-utvalget og folk som jobber med julemessa.

Julemessa skal i år være i Samfunnssalen over Sentrum kino. Datoen er 24. november (en lørdag) fra 10.00 til 17.00.

Vi har satt oss som målsetting å samle inn 100 000 kr. i år. Dette beløpet betyr ikke være eller ikke være for avisa. Vi som driver med julemessa krever da heller ikke at hele partiet i Oslo skal kaste alt de har å gjøre overbord for å drive med julemessa. Heller ikke at du skal gi alt du har og følge oss.

Det vi krever er; at du gir, at du gjør det du kan for at messa skal få endel besøk, og at du gjør det du kan for at folk som vil gjøre noe til; og med messa får anledning til det.

Gode ideer til organisering kan du hente i KK for lørdag 13. oktober. Vi som jobber med messa synes ikke det er for lite om partifolk gir for en 100-lapp eller så.

Dette var presset.

Bønnen til partimedlemmer er:

1. Økonomisk betyr 100 000 kr.

mye for avisa. Det er en av måtene vi må jobbe på for at dagsavisa skal holde og bedre den standarden som avisa holder i dag. Vi setter ikke noen krav til avisa om hvordan de skal bruke pengene, så de som var på KK-møtet på Sagene må ha vedkommende unskyldt som ønska seg ei jente til som kjente forholda til jenter i arbeiderklassen, ønsket er jo der fortsatt, tror vi.

Vi som har ei kommunistisk dagsavis er nødt til å tenke en del på hvordan vi skal klare å beholde den. Julemessa er en god anledning til jordnær og konkret å sette tankene ut i livet.

2. Politisk når julemessa ut til forholdsvis mange folk. Mange kommer selvfølgelig bare for å kjøpe de flotte tingene vi har snekra, sydd, strikka, hekla, lagd på anna vis eller bare gitt.

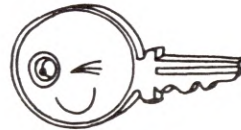
Men noen kommer også for å snuse på politikken. Ta dem med på messa og ta dere godt av dem.

Ting å huske på:

1. - Julemessa lørdag 24. november kl. 10.00.

2. - Innlevering av gaver 23. november i Samfunnsalen mellom 18.00 og 22.00.
+ uka før på partikontoret (19 - 22).

3. - Organisering, organisering, organisering.

svar på bønne-

J A

KLASSEKAMPEN

VIL VI HA !

ERFARINGER FRA LAGSARBEIDET

HØSTPLAN FOR TILBAKELIGGENDE AVDELING

Leder i tilbakeliggende avdeling

Vi har laget en plan for høsten hvor vi har tatt hensyn til oppgavene DS har prioritert. En av disse, krisa i Oslo Kommune, er naturlig for oss en av de viktigste sakene. Men vi har lagt størst vekt på de tingene vi mener må til for å føre oss framover på plassen og bygge opp avdelinga.

Som overordna målsetting har vi over en periode på ca. 1 år å bli 50% større. Vi har etter noe strev fått igang en sirkel. Noen av sirkeldeltagerne vil vi spørre om medlemskap. Utover det er vi enige om at de vi skal spørre, ikke skal være tilfeldig. Men avdelinga vil samla være enige om det.

I presentasjonen av laget (FFP, mai -red.) fortalte vi om hvordan vi hadde fungert som en

faglig fraksjon. Og at dette var en viktig årsak til at laget ble "delt" i A og B-medlemmer. For å få bukt med dette har laget brukt mye tid på å studere hva reformisme og økonomisme er. Dette vil vi bruke mer tid på, og forsøker å knytte det til den kampen vi fører på arbeidsplassen.

Fremdeles er det slik at vi bruker tid på å diskutere fagforeningssaker. Men vinkelen på det er å skolere alle medlemmene i faktiske kunnskaper og politikken vi vil føre. Målet vårt er å gjøre alle til ledere på arbeidsplassen. At vi skal være de som "kan" disse sakene og kan drive diskusjonene framover.

Howdan går så dette?

Vi mener sjøl at vi er på rett vei. På flere lagsmøter diskuterer vi budsjettssituasjonen, konkret og politisk. Følger utviklinga og tar standpunkter til hva vi skal sloss for å få igjennom i fagforeninga.

Tatt i betraktning hvor dårlig utgangspunkt vi hadde, ser vi hvordan medlemmene i laget blomstrer opp. Tar opp motsigelser og diskuterer til vi blir enige.

For mange år siden satte laget seg som mål å vinne ledelsen i fagforeninga. Dette oppnådde vi. Men noe nytt mål, utover dette,

avdelinga er erfaren, og

satte vi oss ikke.

Denne saken vil vi ta opp igjen.

Alle medlemmene i laget er for sosialismen. Men hva så? På veien dit er mange etapper.

Hvor står vi nå? Hva er oppgava vår på plassen? Hvilke mål skal vi sloss for i 1. etappe, 2. etappe osv.?

Hvordan skal vi jobbe for å

vinne tankene til folk? Hvordan få våre arbeidskamerater til å drive solidaritetsarbeid? Nasjonalt, internasjonalt. Skaffe fram flere kommunister? Flere ledere i klassekampen i Norge?

Disse og mange flere spørsmål er viktige og finne ut av.

Vi har stilt oss som mål å skape et "arbeidermiljø" på jobben. Med det mener vi å samle folk til politiske diskusjoner, kulturelle samlinger osv.

Dette er et stort steg, og betinger at vi blir dyktigere teo-

... født på ny

retisk, politisk og ikke minst til å organisere.

Foreløpig er vi kommet til dette stadiet hvor vi skolerer oss.

Men iallefall en gang denne høsten skal vi samle folk utafør oss sjøl for å diskutere krisa i kommunen.

Det indre organisatoriske arbeidet går lettere. Metoden med kritikk og sjølkritikk har stått opp fra de døde. Spede og vellykka

forsøk her, har resultert i større interesse for hverandre og ansvarfølelsen for lagets oppgaver osv. er økende.

Fremdeles har styret store problemer med kapasitet. Noe løses ved å gi oppgaver med innleinger osv. til folk utafør styret. Men det krever mye av styret for å skulle lede laget framover. Av planer, diskusjoner og tankearbeid.

Noen motsigelser til slutt:

1) I avdelinga finnes mange forskjellige slags motsigelser til å jobbe med KK.

- det er så lenge siden jeg har solgt avisa. Tør ikke/likes det ikke.

samme faen ?

- avisa er ikke arbeiderklassens avis. Den tar ikke opp våre problemer, er mest for de intellektuelle, kulturfolk osv.

Resultat: ingen i laget vil påta seg jobben med avisa.

2) Laget har diskutert hvordan vi skal styrke oss/ledelsen av laget.

I dag sitter ca. 40% med flere og krevende faglige tillitsverv.

I styret har over halvparten sentrale verv i fagforeninga.

Motsigelsen i laget står mellom to helt motsatte løsninger.

£ vi må si fra oss noen verv for å få tid til å jobbe med partiet.

£ vi skal ha de vervene vi har/skaffe oss fler. Det gir oss større muligheter til å lære og være ledere på plassen.

Dette var helt kort, uten å komme med argumenter for noen av synene. Det er sikkert en motsigelse som vi ikke er alene om.

Hvordan har den vært diskutert og løst andre steder?

Dette er ikke hele planen vår, men de viktigste områdene.

MAFALDA

mafalda,
da -
teori
og
praksis

VEDTAK OM HØSTPLANEN

Universitetsavdeling

Vår avdeling foreslår at studier av Kapitalen blir obligatoriske i høstplanen også for Oslopartiet. Partiavdelinger som har for mye å gjøre i forbindelse med gjennomføringa av høstplanen ellers, kan søke om utsettelse til våren, eller om full dispensasjon. Begrunnelsen for at kapitalenstudier skal være obligatoriske er at teoretiske studier er nødvendige for all den massekampen som føres i Oslo nå, og i forbindelse med splittelsen som var i Oslopartiet.

SKAL

"FLEST MULIG STORTINGSMANDATER" VÆRE VÅRT MÅL ?

Arbeidsplassavdeling v/Berit

DSAU sier i sitt vedtak fra oktober -83:

"Det gjør det desto viktigere å slåss for en sterkest mulig posisjon og innflytelse".

Anvendt i en valgkampsituasjon, hva ligger egentlig i denne formuleringen? Vi er enige i at det er viktig med en på Tinget, og at deltakelse i parlamentariske organer i Norge er ett av vilkårene for en sosialistisk revolusjon. Men hvor er debatten om hvor mange vi egentlig trenger, stilt opp mot hvor mye krefter det vil ta? Vi var sjeleglade for 2 i bystyret, men diskuterte vi noengang "hvorfor 2"? "Er det verdt alle de kreftene, eller må vi bruke kreftene på annet arbeid, og greie oss med 1?" Haha, sier kanskje noen, det der er så langt fram at det er latterlig å diskutere. Men slik var det med faglige tillitsverv for ikke så lenge siden også. I praksis har partiet hatt en linje for "flest mulig tillitsverv/alle de tillitsverv vi kan få". Vår avdeling mener at denne linja er feil, og at den har bidratt til at alt for mye krefter har blitt bundet til faglige tillitsverv, på bekostning av

kommunistisk arbeid på jobben. Vi mener at tendensen til økonomisme og sosialdemokrati i det faglige arbeidet styrkes av denne feilaktige linja. Vi har sjøl bevisst bygd ned faglige tillitsverv, og mener at det var det som gjorde oss istand til å drive studiesirkel og rekruttering og komme oss vekk fra tendenser til økonomisme og ren utslitthet.

Vi er redde for at partiet i valgarbeid og med mandater på Ting og andre parlamentariske organer kan gå i den samme grøfta: i praksis en linje for "flest mulig mandater" for å oppnå "størst mulig politisk posisjon og innflytelse", og vi etterlyser en debatt på det grunnlaget.

HVA SKAL VI MED STATSLAGA ?

UDS-formann, privat sektor

I FFP for august skriver "frustrert faglig leder i Posten" en kritikk av sentrale organer. De blir kritisert for passivitet under streiken i offentlig sektor.

Dersom denne kritikken medfører riktighet er det grunnlag for en alvorlig oppvask. Det kommunistiske partiet kan ikke være bekjent av å ha en slik (mangel på) ledelse. En kan jo lure på hva slags parti en er med i ... Jeg regner imidlertid med at det kommer svar fra de kritiserte på faglig leder i Posten sitt innlegg.

... som
ikke
gjør noe
vettugt?

Jeg vil på min side stille spørsmålet ved eksistensberettigelsen av en mengde partilag i staten. For en ting er sentrale organers manglende grep. Det har vi i privat sektor vært vant til i lengre tid. Men vi prøver i alle fall å gjøre noe sjøl. I privat sektor er det slik at dersom vi ikke hadde vært i stand til å lede våre egne streiker, så hadde vi ikke lenger eksistert som kommunistisk parti.

Jeg lurar på hva slags partiavdelinger vi egentlig har i staten. Er det en masse kamerater som formelt sett er organisert sammen, men som ikke gjør noen ting vettugt? Hvis dere ikke kan lede en streik, hva vil da skje under revolusjonen? Får vi en "støttekomite" etter et par måneder? Er statslaga bare til "stas"? Finns det noen som kan svare på dette?

KAMP MOT "VENSTREFLØYEN" ?

Ragnar

BERETNINGSDEBATT.

I beretninga skriver DS at alle de viktigste problemene i Oslo-partiet skyldes viktige høyre-opportunistiske trekk ved partiet. Allikevel er kampen mot ultra"venstre"tendensen fortsatt viktigst.... (Kap. IV, pkt.5).

Det er mange folk som prøver å trekke Oslo-partiet over til venstre for tida. En riktig og bra tendens! Men så skriver DS i beretninga (samme sted):

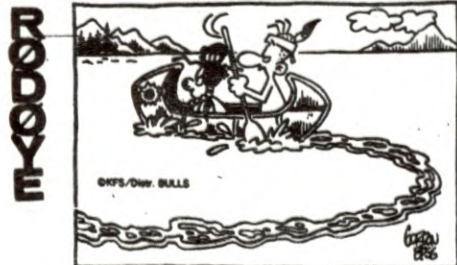
"Sjøl om det store flertallet av partimedlemmer her i byen har tatt klart politisk avstand fra de utmeldte, så har en del medlemmer støtta de utmeldte i all hovedsak. Kampen om standpunktene til de

utmeldte er derfor fortsatt viktig i partiet" (Min understreking).

Dette kan ikke tolkes anderledes enn at kampen mot disse (som ikke har meldt seg ut på tross av sine standpunkter...) er den viktigste ideologiske kampen for Oslo-partiet! Og dette mens DS på et annet sted i beretninga definerer nærmere 40% av avdelingene (3/8) som tilbakeliggende! Dette blir som å legge nytt tak når det brenner i kjelleren...

Hvem er disse folka som i all hovedsak støtta de utmeldte? Er ikke situasjonen den at de "venstrefolka" som blei, nettopp greidde å skille mellom falskt og ekte venstre? Vil DS i den fortsatte debatt klare å henge bjella på katta eller finns det rett og slett ikke noen katt?

d
e
b
a
t
t

DEBATTEN går videre

OPP, AKPs BUNDNE TRELLE. SKRIV!

Kit C

Jeg var spent da jeg "åpnet" siste FFP - ventet et par hundre responser på innlegget mitt om partikulturen.

Ett innlegg. Ett!

John M, du fører debatten videre, og jeg er mye enig med deg.

For eksempel: partimedlemmene har ofte et "skille" i livet sitt. Jeg kjenner en i en indutriavdeling. Han sier at i avdelinga er det to "ikke-proletaristerte". Han selv, som bare omgås intellektuelle på fritida, men savner arbeidermiljøet fra ungdomstida som faen. Og en til, som omgås arbeidskameratene på fritida også. Men han siste er den som er "utafor" miljøet i en ellers sammensveist partiavdeling.

Dette eksemplet bringer et nytt stikkord inn i den videre diskusjonen: SEKTERISME. Hvordan står det egentlig til med kampen mot sekterismen? Er den lagt ned? Inntrykket mitt er at de som har klart å bryte ned isolasjonen fra massen etterhvert trives bedre med sine nye venner (eller ikke klarer å kombinere bakkekontakt og parti-

medlemskap), og forsvinner ut av partiet.

John M sier også mye som er egnet til videre diskusjon: om SNOBBERI. Viktig!

Et nytt stikkord for den videre diskusjonen: Parti for VANLIG folk. Såvidt jeg skjønner ble det avvist for noen år siden at vi skulle være et parti for vanlige folk, at forsøkene på det holdt på å ødelegge partiet. Kanskje var det noe rett i den avvisingen, jeg kjenner ikke diskusjonen. Men jeg har lyst til å reise den på nytt. For:

Er vi så forbanna UVANLIGE selv, da? Er vi ikke like sløve, udisiplinerte og sentimentale som "vanlig" folk? Er det ikke bare sånn at vi har en tradisjon med å være mer prinsipielle i ORD enn folk ellers.

Anbefaler å bla i FFP for august, og lese John M artikkel på side 14: "Det store problemet" (en gang til, hvis du har lest den).

OG: anbefaler å si din mening til FFP. Dette kan bli en bra diskusjon på et problem som mange er enige om, men som det er VANSKELIG å finne løsningen på. Hva med et bidrag fra DEG?

ffp^s SERVICESIDE

her kan du legge under øksa hva du helst ser der. grådige som vi er, har vi plassert kommunens penge sekk selv. men du kan legge red., ds-leder, finn gustavsén eller hva du vil der. det skulle fungere, men skjer det ingenting, må du gjøre noe med saken selv!

SVAR

TIL KIT C/

Ola N., industriavdeling

Ditt innlegg er som jeg skulle ha skrevet det selv.

Jeg var ganske voksen da jeg ble medlem av AKP, og selv om jeg er oppvokst i et kommunisthjem i en av Oslos røde grender så er det svært lite jeg kjenner igjen fra min barndoms kultur (bortsett fra Internasjonalen) i dagens kommunistiske bevegelse.

Den første tiden var jeg ganske entusiastisk m.h.t. lesing, studiesirkel osv. Jeg er ikke vant til slik tung lesing, og når dessuten lange og viktige prinsippdiskusjonerr foregår ved at man henviser til hva den og den sa der og da og hva intensjonene ved dette sannsynligvis var, så må det inn-

rømmes at det slett ikke styrket min interesse for å følge opp i å skaffe meg mere kunnskap, og dette tror jeg er det som gjør det vanskeligst for arbeidsfolk å finne seg til rette i partiet.

Med tiden ble det til at etterhvert som jeg oppdaget hvor mye kunnskap jeg manglet så minsket interessen tilsvarende for å dekke opp underskuddet.

(TROSS ALT MÅ DET HA KOMMET INN NOE I OG MED AT JEG HAR OPPDAGET MANLENE (trøst)).

Jeg savner også det sosial(is-tisk)e samhörighet og den hverdagskulturen som dette medfører. MEN forene dette med AKPs målsetting som er å være et kaderparti for å frembringe ledende kadre som kan overta når revolusjonen kommer. Jeg føler i grunnen av og til at jeg kunne være litt mindre ledende.

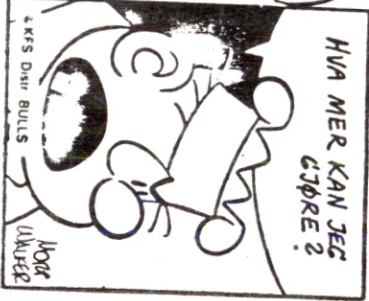
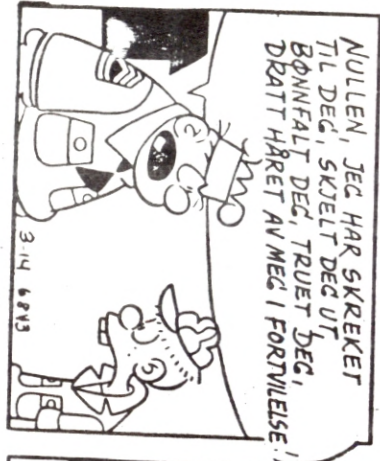
Loven
er
lik
for
alle.

heller ikke
i AKP ?

BILLY

Pupper «på spidd»

Man kan bli oppbrakt, irritert av mindre. Menn har jo aldri gått trett av å omtale små, halvlange, hellange (les tøyd) eller bryster «på spidd». Vi har også bryster å la furu- eller grankongler. Hvilke «frukter» av nåletrærne som går seirende ut, har jeg ennå ikke oppfattet. Vi har også de tradisjonelle eple- eller pæreformede. Nedfallsfruktene skal vi ikke snakke om. Men den mest tragiske formen er bryst å la speilegg.

Dette ifølge menn.

I et selskap forleden slo jeg tilbake. Jeg var lut lei av å høre dette puppehysteriet. For flere år siden leste jeg (jeg husker ikke kilden),

at ved å se på en manns tommelfinger, kunne en danne seg et bilde av fason-

gen på hans edle del. Om det fantes noe av det som han til tider skryter så fælt

av. Dette er noe jeg aldri har slått til lyd for før, men nå var min grense nådd.

Det ble måltyst i forsamlingen. Du kunne ha hørt den berømmelige knappnålen falle. Så det viser seg at når menn får trødd over hode noe som gjelder deres kjønn, og som ikke alltid slår så fordelaktig ut, blir de sure. Men kvinner skal i det uendelige høre på dette jabbet.

Jeg iakttok at menn, senere på kvelden, i smug kikket på sine tommelfinger. De gransket kanskje hvilke av dem var størst, så de hadde noe å gå ut fra?

Vel jenter, er dere interessert, så kikk på menns tommeltotter. God jakt.

Anne Berit J.,
Kristiansand.

VI STØTTER:

